

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

V. évfolyam, 20. szám

2015. október 19.

Újabb bizonytalanság Záhonyban

Már-már mindennapjaink részévé vált, hogy Záhonyban mindig történik valami, és általában ez a valami a munkavállalóink, tagtársaink szemszögéből nézve ritkán pozitív dolog. Nem volt ez másként az elmúlt héten sem, most épp a Tengelyátszerelési Főnökség háza tájáról jutottak fülünkbe kedvezőtlen hírek. S persze a kósza pletykának egy valamit is magára adó szakszervezet nem dől be, ezért írásban kértük a munkáltatót, hogy adjon tájékoztatást a hallottakról.

A levelünkre a Tengelyátszerelési Főnökség vezetője már aznap reagált: Immár hivatalosan is megtudhattuk a főnökség év végi záró létszámát, ami egyben a 2016. évi nyitó létszám. A létszámmegszabás miatt a munkáltató jövőre csak állandó nappalos munkarendet tud felállítani, mivel a technológiai létszám nem teszi lehetővé a nyújtott nappalos foglalkoztatást. Azt is megtudtuk, hogy a fölössé váló munkaerőtől részben természetes fogyással, részben pedig MÁV –Évekkel fognak megválni. Ettől persze nem lettünk boldogabbak, sőt, komoly aggodalmunkat fejeztük ki a tervezett foglalkoztatás kapcsán. Hiszen mindenki előtt ismeretes, hogy az árubelépés Ukrajna irányából meglehetősen rapszodikus, így nehéz előre vetíteni, hogy hétvégenként nem jön be olyan áru, ami átszerelést igényel. Ezért tartjuk elfogadhatónak azt, hogy túlóráztatással kívánják ezeket a helyzeteket kezelni. A kapott tájékoztatás alapján a mai nap konzultációt kezdeményezünk a 2016. évi foglalkoztatással, a tervezett munkarenddel kapcsolatosan a területi igazgatónál.

Bízunk abban, hogy egy új bizonytalanság helyett a jövőre is gondoló, mindkét fél számára korrekt megegyezés születhet.

Juhász Tiborné

Az elmúlt héten kísértük utolsó útjára cargos tagtársunkat az ujkenezí temetőben. Porvázsnyik Józsefné 47 évesen hunyt el. Nyugodjék békében!

Lesz ez még jobb is!

Az elmúlt héten elkezdődtek az RCH-nál a 2016. évi bértárgyalások. A hétfői VÉT a keresetek magyarországi helyzetének elemzésével kezdődött, majd az elmúlt évek bér- és keresetmegállapodásait értékelték a jelen lévők. Egy biztos, a számok azt mutatják, hogy az előző években mindig infláció feletti volt az RCH-nál a keresetek növekedése, bár azt azért azonnal le kell szögezni, hogy ezt csak csekély mértékben vették észre a munkavállalók a pénztárcáikon. Ami pedig a résztvevőket teljesen letargiába döntötte, az a 0,31%-s javaslat 2016-ra. Először mindenki csak a szavakat kereste, és többen visszakérdeztek: „jól hallottuk?“, s bizony mindenki jól hallotta ezt a kézzel sem fogható méltánytalan ajánlatot. A magyarázat szerint a jövő évi 0,3%-os inflációval szemben lett az ajánlat 0,31%. Ez aztán az igazi infláció feletti bérfejlesztés, a munkáltató jól megerőltette magát ezzel a csekélyke 35-40 millió forinttal a 2016-os évre. Kicsit kaján mosollyal vissza is kérdezhetnénk „nem lesz ez sok?“. Csak reménykedni tudunk, hogy lesz ez még több s jobb is. Ismerve a vezetők szociális érzékenységét, talán már a jövő héten rá is cáfolnak erre. Vagy talán a munkáltató teszteli a szakszervezetek tűrőképességét? Meglátjuk.

Zubály Bertalan

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Világnapok között

Nemrég egy ritkán látott ismerősöm megjegyezte, írhatnék vidámabbakat is! Mondanom sem kell, nyomban lelassultam, mint a déli gyors nyáron (meg télen), bár én inkább éti csigának láttam magam a kanyar előtt. Meglepetésemben aztán ígértem fűt, meg fát, tán még azt is, hogy majd vidámabban írok. Mentségemre szól, hogy mindezt hirtelen felindulásból tettem, na meg az is mentő körülmény, hogy azóta írtam már vidáman is – ha másért nem, hát azért, hogy jobban elviseljem önmagamat. Utóbbiban teljes sikerrel jártam, kérdés, mások hogy viselnek, mindenesetre vannak még, akik palástolandó fizimiskámon való megrökönyödésüket, előre köszönnek. Utólag még többen, néha annyira utólag, hogy nem is mindig hallom.

Szó se róla, igaza van az ismerősömnek, mert visszagondolva a közelmúltra, lehettek volna vidámabb témáim is, elég lett volna például alaposan megvizitálni a világnapokat. Mint október tizenötödikét, ami nem csak azért fontos nap, mert pont egy hónappal következik szeptember idusa után (és egy hónappal van november közepe előtt), hanem mert ekkor volt az Ölelés napja. Ez valamiképp hajaz a Föld napjára, hiszen mindkettő egyik jellemzője, hogy az ünnepség részévé válhatnak talajgyakorlatok is. Persze, csak óvatosan, meg aztán lehet ölelni szóban, dalban és írásban, illetve korunkhoz méltóan virtuálisan. Utóbbi oly egyszerű, hogy még érezni sem fogja senki, nem hogy tudni – néha nagy-nagy szerencsénkre.

Vagy október nyolcadikán volt a Madár megfigyelési világnap, ami azért nem kis lehetőség azoknak, aki szeretik a madarakat. Hmm...ha előre tudom...igaz, akkor kevesebben fordultak volna meg utánam. Csakúgy, mint október negyedikén, amikor nem más van, mint az Állatok világnapja – lásd még éti csiga – az viszont homályban maradt, sokat kell-e még gyúrnom ahhoz, hogy kutyusnak nézzenek. Ahhoz viszont biztosan, hogy mozdonyvezetőnek, így marad a fantáziálás. Leginkább szeptember idusán, mert hogy akkor van a Mozdonyvezetők Napja.

No, de okosabb lettem (már megérte ma is felkelni), amit nekem muszáj, mert nincs okostelefonom, ami megnyugtató érzés akkor is, ha messze még az idő, amikor okos is lehetek. Ám közeleg november tizenkilenc, ami nem csak az Erzsébetek névnapja, de a Nemzetközi férfinap is. Bizony!

Előre izgulok, vajon lesz-e olyan sikerem, mint október nyolcadikán volt.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

EGY KIS MOSOLY

Orvos a fiatal férfinhoz: Ha nem hagyja abba a nők hajkurázsását, nem fogja megélni az év végét!

- Hogyhogy, doktor úr, hiszen semmi panaszom nincs!
- Mert az egyik nő az én feleségem...

A foghúzás háromezer forint.

- Ilyen sokat számít fel egy pillanatnyi munkáért?
- Hát, ha akarja, húzhatom a fogát akár félórán keresztül is.

- Nos, uram, önt meg kell műteni.
- Azt nem. Inkább meghalok!
- Az egyik nem zárja ki a másikat!

Két kisgyerek beszélget: Nagyon rendes az új apukám!

- Tudom. Tavaly az én apukám volt.

Az iskolában a tanító néni így szól Pistikéhez:

- Pistike, ha anyukádnak van három almája, és hétfelé kell osztania, mit csinál?
- Kompótot!

Az irodalmi folyóirat szerkesztője nézegeti a kéziratot, majd kérdezi a szerzőt: Miért Bumeráng a címe?

- Mert eddig minden szerkesztőségtől visszajött hozzám.

Dohányzik? – kérdezi az orvos a beteget.

- Nem, köszönöm, én inkább innék valamit...

Szabadi László